

NÁZOR

Advokátní koncipienti nechtějí být sekretářkou na soudě

Když se novináři po rezignaci Heleny Válkové ptali Roberta Pelikána, čeho by chtěl jako možný nový ministr spravedlnosti dosáhnout, řekl, že chce prosadit povinnou praxi pro budoucí advokáty na soudech a naopak – budoucí soudci by museli povinně do advokátních kanceláří. Chce, aby absolventi práv, kteří chtějí být advokáty, museli na dvouletou praxi k soudu. Koncipientská praxe by se tak protáhla ze tří na pět let.

Číslovka pět se zdá být pro budoucí advokáty zakletá, ostatně již před dvěma lety Česká advokátní komora uvažovala o trvání koncipientské praxe v této délce, po obrovské vlně protestů ze strany studentů práv a čerstvých absolventů však od záměru ustoupila. Tehdy se odpůrci šikovali především na internetu a podepisovaly se elektronické petice, nyní je situace podobná – na sociálních sítích se již bouřlivě o Pelikánově záměru diskutuje a až na výjimky čelí ostré kritice.

Robert Pelikán si od svého nápadu slibuje, že advokáti by ulehčili soudcům a v rozhovoru pro Hospodářské noviny řekl: „*Ted' na administrativu používáme soudce, který nás stojí 80 až 100 tisíc za měsíc. Přestože ji může dělat někdo jiný za pětadvacet. To je, jako když chcete vozit cement, ale nenajmete si multikáru, abyste ušetřili. A raději ho naložíte do svého bavoráku.*“ Kromě zrychlení rozhodování sporů by ale povinná praxe měla také přispět ke zlepšení kvality soudců. Podle Pelikána se totiž často soudcem stane člověk, který po škole vstoupí do soudní budovy, a už z ní nikdy nevystoupí a rozhoduje o životě, který nikdy nepoznal. V advokacii se naopak dostane blíž k lidem.

A právě argument, který Robert Pelikán pro povinnou praxi na soudech použil, je (kromě prodloužení na pět let) hlavním trnem v oku diskutujících na sociálních sítích. V povinnosti pracovat na soudě totiž vidí zneužívání a nucené zaplňování mezer, kdy se pozice kvůli nízkému platu neobsazují dobrovolně. Odůvodnění nové koncepce, jaké Pelikán použil, nepovažují zrovna za šťastné, nicméně věřím, že hlavní motivací pro povinné působení advokátů na soudech by bylo především zlepšení jejich profesních dovedností, jak to ostatně naznačil u budoucích soudců. O tom, že mohou být noví advokáti i soudci často odtrženi

od reality nelze dle mého pochybovat a zkušenosti z jiného prostředí mohou jediné pomoci. Pokud ale neustává hysterie kolem možného prodloužení koncipientské praxe, stálo by možná za to zamyslet se proč.

Čerství absolventi právnických fakult se mu brání, protože koncipientství i práce na soudě se bohužel opravdu často nese v duchu využívání levné pracovní síly. Zájmců o advokacii je mnoho, což kanceláře ví, a tak si mohou tvrdě diktovat podmínky. Pracuje se „od nevidím do nevidím“ za málo peněz a často se koncipient k pořádné právní práci ani nedostane a dělá „co se zrovna hodí.“ Musí, protože

potřebuje praxi.

Na druhou stranu bych nerada generalizovala a výše uvedené rozhodně neplatí plošně. Řada koncipientů má nástupní plat srovnatelný s ostatními čerstvými vysokoškoláky (nebo i vyšší), třetí rok praxe jsou na tom zpravidla o dost lépe než na začátku a po složení advokátních zkoušek se rázem dostávají do závratných platových výšin. Ti, kteří takové štěstí nemají, to sice neradi slyší, ale ano, i takoví koncipienti existují. A není jich málo. Problém samozřejmě je, že podmínky se diametrálně liší, a tak je pro řadu koncipientů představa pěti let „krve, potu a bíd“ odstrašující. I u asistentů soudců se praxe nese v podobném duchu – za málo peněz hodně dřiny.

Dokud se tedy nezlepší podmínky a záruky, budou studenti a absolventi bít na poplach dál. Začátky jsou sice těžké všude a právnická povolání jsou prestižní a ne pro každého, takže je třeba něco vydržet, nicméně pokud odborná praxe žádnou praxí není, je nutné začít tam.

Myšlenku Roberta Pelikána „*přičichnout k jinému řemeslu*“ vítám. Podle mě může skutečně znamenat zlepšení kvality budoucích advokátů i soudců, kteří budou muset povinně vystoupit z rutiny toho kterého povolání a čelit realitě i z druhé strany (což často neumí). Byla by ale velká škoda, pokud by jen povinně dělali levnou sekretářkou na soudě či v kanceláři. Ke zlepšení jejich schopností advokáta nebo soudce by totiž v takovém případě nestačilo ani pět, ani osm nebo třeba deset let.

Kateřina Hynčicová
redaktorka Právního rádce

V únorovém čísle měsíčníku Právní rádce, které vyšlo 13. února, najdete například tato témata:

- ROZHOVOR S PŘEDSEDOU ÚSTAVNĚ PRÁVNÍHO VÝBORU SENÁTU ČR MIROSLAVEM ANTLEM
- SOUČASNÉ OTÁZKY KOLEM ZAMĚSTNANCŮ POD SPECIÁLNÍ OCHRANOU
- AKTUÁLNÍ VÝKLADOVÉ PROBLÉMY ÚPRAVY NEMOVITÝCH VĚCÍ
- JAK SE BRÁNIT ZNEUŽITÍ STRAŠÍ OCHRANNÉ ZNÁMKY
- JAK SE NAUČIT ŽÍT S REGULACÍ STÁTNÍ PODPORY
- VÝSLEDKY SOUTĚŽE PRÁVNÍK ROKU 2014

www.PravniRadce.cz

Vláda schválila novou strategii kybernetické bezpečnosti

Vláda schválila národní strategii kybernetické bezpečnosti na roky 2015 až 2020. Důležitým cílem je podle strategie zlepšení spolupráce jak mezi státem a soukromým sektorem, tak na mezinárodním poli. Dalšími prioritami jsou zajištění ochrany národní kritické infrastruktury a významných informačních systémů, výzkum a vývoj v této oblasti nebo podpora vzdělání, osvěty a rozvoje informační společnosti.

„*Je to součástí naší snahy řešit všechny aspekty bezpečnosti země a jejích občanů. Chci připomenout, že na předminulé schůzi kabinetu jsme aktualizovali Bezpečnostní strategii státu a dnes jsme tedy poté, kdy tuto Národní strategii kybernetické bezpečnosti schválila bezpečnostní Rada státu, ji také projednali a schválili,*“ uvedl po jednání vlády premiér Bohuslav Sobotka na tiskové konferenci.

Podrobnosti se dočtete zde:

<http://pravniRadce.ihned.cz/aktuality/c1-63549360>

ZÁKONY

Novela zákona o dani z nemovitých věcí

Dne 5. 2. 2015 byl ve Sbírce zákonů zveřejněn pod č. 23/2015 Sb. zákon, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů.

Dle důvodové zprávy vyžadovala dosavadní právní úprava provedení několika věcných upřesnění, jejichž potřeba vyplynula z aplikační praxe. Byla tedy přijata právě publikovaná novela, jež má právní úpravu daně z nemovitých věcí v zájmu vyšší právní jistoty poplatníků vymezit jednoznačněji, a to při zachování její provázanosti s novým občanským zákoníkem a dalšími souvisejícími právními předpisy. Konkrétně má jít o upřesnění vymezení předmětu daně a stavebních pozemků pro účely zákona o dani z nemovitých věcí, o upřesnění některých podmínek pro aplikaci ustanovení o osvobození od daně a o sjednocení terminologie s dalšími souvisejícími právními předpisy; zde jde například o zákon o vodách nebo o daňový řád. V žádném případě nemá dojít ke zvyšování administrativní náročnosti správy daně, a to ani na straně poplatníků, ani na straně správců daně.

Zákon nabude účinnosti, s výjimkou jednoho ze svých ustanovení, dnem 1. 1. 2016.

Více na: <http://www.codexisuno.cz/1uy>

Novela zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů

Dne 5. 2. 2015 byl ve Sbírce zákonů zveřejněn pod č. 24/2015 Sb. zákon, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

Novelou by měla být, dle důvodové zprávy, žádoucím směrem upravována ustanovení definující náležitosti žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, náležitosti veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci a náležitosti záměru územních samosprávných celků, dobrovolných svazků obcí nebo regionálních rad regionů soudržnosti poskytnout dotaci nebo návratnou finanční výpomoc na účel určený poskytovatelem peněžních prostředků. Novela rovněž obsahuje protikorupční opatření, jejichž cílem je především zprůhlednit proces poskytování finančních prostředků z územních rozpočtů. Toho má být dosaženo tím, že zákon jednoznačně definuje pojmy dotace a návratné finanční výpomoci, stanovuje způsob poskytování dotací a návratných finančních výpomocí, ale také již zmíněné základní náležitosti žádosti o dotaci nebo návratnou finanční výpomoc. Zabývá se rovněž veřejnoprávními smlouvami a povinností zveřejňovat veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci.

Vedle zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů je zákonem novelizován rovněž zákon o obcích, zákon o krajích a zákon o hlavním městě Praze.

Zákon nabývá účinnosti, s výjimkou jednoho ze svých ustanovení, dnem 20. 2. 2015. Byť je v něm uvedeno, že měl nabýt účinnosti dnem 1. 1. 2015, tohoto dne své účinnosti nabýt nemohl. Ve Sbírce zákonů byla totiž publikován až 5. 2. 2015, přičemž zákon o Sbírce zákonů a Sbírce mezinárodních smluv jasně stanoví, že v žádném případě není možné, aby právní předpis nabyl své účinnosti dříve než dnem publikace ve Sbírce zákonů. V takovém případě je dle rozsudku Nejvyššího správního soudu (4 Ans 5/2007) nutné pohlížet na ustanovení o účinnosti jako na neexistující a aplikovat obecné pravidlo o účinnosti právního předpisu patnáctým dnem po vyhlášení.

Více na: <http://www.codexisuno.cz/1uz>

Novela vyhlášky o podrobnostech nakládání s odpady

Dne 6. 2. 2015 byla ve Sbírce zákonů zveřejněna pod č. 27/2015 Sb. vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů.

Prostřednictvím této velmi krátké novelizační vyhlášky čítající jedinou změnu mají být snížena rizika související s trestnou činností spojenou s krádežemi kovových předmětů a jejich prodeje jako kovového odpadu do zařízení ke sběru a výkupu odpadů. Mnohé z osob, které předávají kovové odpady do zařízení ke sběru a výkupu odpadů, se totiž, dle důvodové zprávy, často při získávání kovových předmětů dopouštějí řady trestných činů, počínaje krádežemi, přes poškození cizí věci, ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení, až po obecné ohrožení. Taková trestná činnost pak s sebou přináší značné škody zejména na obecně prospěšných zařízeních, jež mnohonásobně převyšují cenu kovového odpadu. Na tento stav se nyní Ministerstvo životního prostředí snaží adekvátně zareagovat. Některé změny směřující k dosažení tohoto cíle již byly v minulosti učiněny, přesto bylo vyhodnoceno, že dosavadní právní úprava stále není v tomto ohledu dostatečná a sílí zde snahy o její obcházení.

Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. 3. 2015.

Více na: <http://www.codexisuno.cz/1uA>

LIBERIS®

Stovky titulů
Tisíce paragrafů
Desetitisíce komentářů

Unikátní systém
poskytující komentáře
renomovaných autorů
k jednotlivým paragrafům.

www.codexis.cz

Gejdoš a Svobodová jsou novými advokáty v Schönherr

Advokátní kancelář Schönherr se rozrostla o dva nové advokáty Miroslava Gejdoše a Kateřinu Svobodovou. Ani jeden z nich není v Schönherru nováčkem, neboť zde oba již v minulosti pracovali. Miroslav Gejdoš pak vykonával praxi jako samostatný advokát, Kateřina Svobodová působila v penzijní společnosti České spořitelny. Nyní se oba do Schönherru vrací na pozice advokátů.

Miroslav Gejdoš se zaměřuje na oblasti bankovníctví, financí a kapitálových trhů. Kromě toho se věnuje projektovému financování, akvizicím a restrukturalizacím podniků a má zkušenosti také se syndikovaným financováním a otázkami regulace. Práva vystudoval na Západočeské univerzitě v Plzni.

Nová advokátka Kateřina Svobodová se specializuje na litigace v oblasti správního řízení a spornou agendu. Absolvovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a studovala také v zahraničí, konkrétně v Heidelbergu.

Kancelář Bříza & Trubač otevřela pobočku s novou partnerkou

Ke dvěma zakládajícím společníkům advokátní kanceláře Bříza & Trubač přibyla nová partnerka. Stala se jí dosavadní advokátka Jana Špačková, která nyní vede nově otevřenou pobočku ve Dvoře Králové.

Spolupráce advokátky Jany Špačkové s advokátní kanceláří Bříza & Trubač začala loni v červnu. Kancelář se nedávno přeměnila na obchodní společnost a právě v rámci tohoto kroku se Jana Špačková stala novou partnerkou. Vedle zakládajících společníků Petra Břízy a Ondřeje Trubače jde tedy o první ženu ve vedení kanceláře.

Jana Špačková má na starosti novou pobočku, kterou kancelář otevřela na začátku února ve Dvoře Králové nad Labem jako své první mimopražské působišť. Podle tiskové zprávy chce kancelář klientům nabídnout přístup založený na znalosti místního prostředí se zájemem pražské kanceláře a to i ve

(Pokračování na stránce 3)

Zdroj: CODEXIS®

JUDIKATURA

Stanovisko Nejvyššího soudu k policejní provokaci

Nejvyšší soud vydal sjednocující stanovisko sp. zn. Tjpn 301/2014 definující policejní provokaci. Dle Nejvyššího soudu se za policejní provokaci považuje aktivní činnost policie, která směřuje k podněcování určité osoby (fyzické či právnické) ke spáchání konkrétního trestného činu s cílem získat usvědčující důkazy a vyvolat její trestní stíhání, a jejímž důsledkem je vzbuzení úmyslu

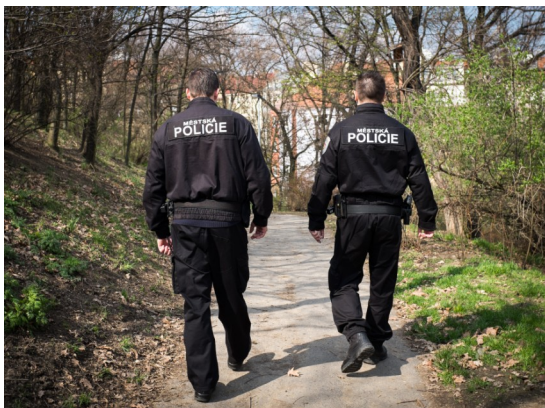

foto: archiv HN - Lukáš Biba

spáchat trestný čin podněcovanou osobou, ačkoliv předtím tato osoba žádný takový úmysl neměla. Za policejní provokaci se považuje také taková aktivní činnost policie, již dochází k doplňování chybějících zákonných znaků základní skutkové podstaty určitého trestného činu, k záměrnému podstatnému navýšení rozsahu spáchaného činu podněcovanou osobou, či k jiným způsobem vyvolané změně právní kvalifikace spáchaného činu k tíži podněcované osoby, zejména pokud jde o okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby, byť by jinak tato osoba byla ke spáchání činu v obecném smyslu rozhodnuta.

Důkaz získaný na základě policejní provokace je absolutně neúčinný v trestním řízení vedeném proti vyprovokované osobě.

Více na: <http://www.codexisuno.cz/1do>

Ústavní soud k posuzování zásadního právního významu

Dne 1. 10. 2014 vydal Ústavní soud nálezný, sp. zn. I. ÚS 2723/13, kterým vrátil Nejvyššímu soudu k rozhodnutí věc zásadního právního významu.

Podle konstantní rozhodovací praxe Ústavního soudu je posouzení, zda dovolatelem předkládaná argumentace je zásadně právně významná, doménou především Nejvyššího soudu, nicméně tento musí vysvětlit své úvahy a reagovat, alespoň stručně, na všechny námítky uvedené dovolatelem v jeho podání. Ústavní soud je totiž povolán k přezkumu takového rozhodnutí z hlediska odepření spravedlnosti, tj. zda se zřetelem k jeho logickým a odůvodněným myšlenkovým konstrukcím nešlo o projev svévole.

V dané věci existovalo několik otázek předložených Nejvyššímu soudu jako otázky zásadního právního významu, na které Nejvyšší soud dle Ústavního soudu neadekvátně reagoval. Například na otázku platnosti zastoupení obce (akcionáře na valné hromadě) v případě, kdy zastupitelstvo obce schválilo uzavření příkazní smlouvy k výkonu akcionářských práv s osobou, která tuto pravomoc na základě smlouvy subdelegovala na třetí osobu, aniž by tato subdelegace byla zastupitelstvem schválena, Nejvyšší soud reagoval tím, že tato námítka stěžovatelům nepřísluší a odkázal na svou judikaturu, která se však dle Ústavního soudu týkala naprosto odlišných situací a neodpovídala na položenou otázku.

Nejvyšší soud se odmítl zabývat otázkami jednání ve shodě, ovládnutí společnosti a povinnosti učinit nabídku akcií dle § 183b obchodního zákoníku s odůvodněním, že by jejich posouzení vyžadovalo odlišné hodnocení důkazů a tedy odlišné zjištění skutkového stavu, což Nejvyššímu soudu nepřísluší. Na to Ústavní soud reaguje, že nejde o otázky skutkové, ale otázky právní. Navíc jde zjevně o otázky zásadního právního významu, neboť podle tehdy účinného § 237 odst. 3 OSŘ jsou otázkou zásadního právního významu ty, které dovolací soud dosud nevyřešil nebo která byla soudy rozhodována rozdílně. Přitom stěžovatelé jasně poukazovali na nejednotnost v rozhodování v obdobných věcech, jakož i na rozdíly v rozhodnutí nalézacího a odvolacího soudu v daném řízení.

Pokud Nejvyšší soud nerozpozná a odmítne zodpovědět otázku, u níž je zjevné – a to kupříkladu z toho, že se dotýká substantivních základních práv jednotlivců či že její řešení vyvolává rozpory v rozhodovací praxi nižších soudů, neboť dosud nebyla řešena Nejvyšším soudem nebo jeho původní řešení bylo později zpochybněno – že se jedná o závažnou, nikoliv banální právní otázku, jejíž zodpovězení je pro právní praxi důležité, pak dochází k závažnému selhání Nejvyššího soudu v jeho roli sjednocovatele judikatury. Ústavnímu soudu tak nezbylo než předmětné rozhodnutí Nejvyššího soudu zrušit a Nejvyšší soud se s uvedenými námítkami bude muset řádně vypořádat.

Více na: <http://www.codexisuno.cz/1uF>

Zdroj: CODEXIS®

(Pokračování ze stránky 2)

specializovaných oblastech jako je například mezinárodní obchod a arbitráž, daňový či celní proces nebo právo EU.

Ženská věznice ve Velkých Přílepech je znovu otevřená

Ženská věznice ve Velkých Přílepech, která byla uzavřena po prezidentské amnestii v roce 2013, znovu funguje. Důvodem je nedostatek kapacit pro narůstající počet odsouzených žen.

Ve Velkých Přílepech si zatím odpykává trest dvanáct žen, další by zde měly být umístěny v nejbližších dnech. Celkově věznice pojme 151 odsouzených. Zařízení bylo otevřeno v lednu 2012, fungovalo však jen něco přes rok. Po amnestii bývalého prezidenta Václava Klause, kdy bylo propuštěno téměř 6 500 osob, věznic ztratila své využití a bylo rozhodnuto o jejím dočasném zakonzervování. V současnosti ale počet odsouzených narůstá. Měsíčně přibude asi 250 vězňů, a tak vězeňská služba znovu využívá dříve uvolněné kapacity.

Další informace najdete zde:

<http://pravnickadce.ihned.cz/aktuality/c1-63544980>

Na ministerstvu spravedlnosti jsem udělala maximum, říká Válková po rezignaci

Ministryně spravedlnosti Helena Válková podala k 1. březnu demisi na svou funkci. Podle vlastních slov udělala pro rezort maximum možného. Nahradit by ji měl její dosavadní první náměstek Robert Pelikán. Odstupující ministryně Helena Válková končí ve funkci po 13 měsících. „Myslím, že jsem za ten rok pro rezort spravedlnosti udělala maximum možného. Můj nástupce by měl již zahájené reformy dále prosazovat. Jakmile se uzdravím, budu pokračovat ve své práci v Poslanecké sněmovně,“ uvedla po rezignaci Válková, která se momentálně léčí ze zápalu plic.

Během působení Válkové na ministerstvu spravedlnosti začaly přípravy na tzv. technické novely nového občanského zákoníku a byly vytvořeny pracovní skupiny pro nový trestní řád a pro nový občanský soudní řád. Ministryně také předložila návrh nového zákona o státním zastupitelství, který se však setkal s kritikou odborné veřejnosti a nyní se přepracovává. Kromě toho na jejího nástupce čekají rozpracované novely například exekučního řádu, insolvenčního zákona, trestního zákoníku nebo zákona o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení.

Pro předsedu hnutí ANO Andreje Babiše je podle jeho slov jediným kandidátem na uvolněnou funkci ministra spravedlnosti Robert Pelikán. Ten v současnosti vykonává funkci prvního náměstka ministryně.